

Lovforslaget blev ved *1. behandling* i folketinget velvilligt modtaget af ordførerne for samtlige partier, og efter en længere udvalgsbehandling, hvorunder der som foran nævnt stilledes en lang række ændringsforslag, vedtoges det således ændrede lovforslag ved *3. behandling* enstemmigt.

84. Lov om autorisation af elektroinstallatører m. v. (Minister for offentlige arbejder *Lindberg*). [A. sp. 2115. C. sp. 465].

Fremsat skriftligt ¹⁸/₄ (F. sp. 3918). 1. beh. ²⁴/₄ (F. sp. 3977). Partiernes ordførere: Th. Mikkelsen, Marius Buhl, Adolph Sørensen, Morten Larsen, Gøting og Lynnerup Nielsen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Th. Mikkelsen, Francke, M. Larsen (Kolding), Waldemar Laursen, Mørk [formand], K. Axel Nielsen, Poul Nilsson, Morten Larsen [næstformand], Gøting, Marius Buhl, Søren Jensen, Justesen, Kryger, Paabøl, Adolph Sørensen, Fanger og Asger Jensen). Betænkning (B. sp. 1137) afgivet ²¹/₅. (Ordfører: Th. Mikkelsen). 2. beh. ²⁷/₅ (F. sp. 4717). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 1227) afgivet ²⁷/₅. 3. beh. ²⁹/₅ (F. sp. 4900). *Loven stadfæstet 7. juni 1958.* (Lovt. nr. 196).

Lov nr. 151 af 7. maj 1937 om tekniske installationer, der hidtil har omfattet såvel elektriske installationer som gas-, vand- og sanitetsinstallationer samt arbejder ved kloakanlæg, har i de senere år gentagne gange givet anledning til kritik. Især har lovens bestemmelser om installatørautorisationerne været kritiseret, og kritikken har navnlig været rettet mod det forhold, at loven ikke tilsikrer den kvalificerede ansøger en egentlig ret til at blive autoriseret som installatør, men overlader det til de enkelte værkers skøn, om et autorisationsandragende skal imødekomes eller ej. Det er fundet stridende mod almindelige næringsfrihedsprincipper, at den, der har gennemgået den foreskrevne uddannelse og har bestået de dertil hørende prøver, ikke skulle være berettiget til at drive selvstændig næring på sit område, når hans personlige og økonomiske forhold i øvrigt kan godtages.

Ministeriet for offentlige arbejder har kunnet tiltræde den opfattelse, at enhver, der opfylder visse bestemte betingelser, bør have ret til at få autorisation. I praksis kunne noget tilsvarende formelt gennemføres ved en benyttelse af ministeriets i den gældende lov indeholdte beføjelse til efter påklage at omgøre værkeres afgørelser, men en sådan efter faste retningslinjer anlagt systematisk omgørelse